

Susanne Saabye.

En Kvinde-Stipendiat.

Der er næppe ret mange Mennesker i Aarhus, som ikke gennem Omtale kender Frk. Susanne Saabye som den udmærkede Orgelspiller. Mange kender ogsaa hendes høje Skikkelse med det ejendommelige, karakterfulde Ansigt. — Gennem Samtale med hende faar man Indtrykket af en livfuld, original Personlighed, der elsker Kunst i al Almindelighed, og Musik og Billedhuggerkunst i Særdeleshed.

Frk. Saabye røbede allerede i Barndomstiden udpræget musikalske Anlæg, og blev derfor tidlig bestemt til at blive uddannet som Musiker.

Hun fik sin grundlæggende Uddannelse paa Københavns Musik-konservatorium, og fortsatte senere sine Studier i forskellige tyske Byer, saaledes i Berlin og Leipzig. Da hun i særlig Grad interesserede sig for Kirkemusik, lagde hun sig navnlig efter Orgelspil, og i de fem Aar, hun opholdt sig i Leipzig, vandt hun megen Anerkendelse som Orgelspiller.

I de sidste 5—6 Aar har Frk. Saabye været bosat i Aarhus, og hun har her i Byen navnlig gjort sig fortjent ved at indføre og væk-

ke Interesse for den særlige Art af Kirkemusik, som benævnes Motet.

Emnet for en Motet er altid et kortere eller længere Stykke af Bibelen. Tekstens Ord omsættes ikke i Poesi, men fremtræder i Prosaform. Den udføres af Kor med Solostemmer og er undertiden ledsaget af Instrumentalmusik.

Frk. Saabye har arbejdet med utrættelig Energi for at skaffe Motetten Indpas i Aarhus: Hun har indøvet et stort Kor af Mands- og Kvindestemmer, og hun har forstaaet at faa udmærkede Kræfter til at overtage Solopartierne og udføre Instrumentallédsagelsen. — Motetterne ved Jul og Paaske er da ogsaa indgaaet som et fast Led i Byens Musikliv — eller maaske rettere i dens kirkelige Liv. De har Gang paa Gang kunnet fylde Kirken til sidste Plads, og det er værd at lægge Mærke til i denne Forbindelse, at Frk. Saabye og hendes Stab af Hjælpere arbejder ganske uegennyttigt paa dette Omraade, idet Adgangen til Motetten er gratis. — Den ihærdige Leder hæster altsaa ikke Guld ved sit Arbejde, men søger sin Løn i Arbejdet selv og i den Glæde, hun derved bereder sine Tilhørere.

I Aarenes Løb har Frk. Saabye haft adskillige Stipendier, der —

som allerede omtalt — har muligjort det for hende at foretage Studierejser til Udlandet. — I Aar har hun af Staten faaet tildelt et nyt Stipendium, som hun vil anvende paa et Studieophold i München. Hun venter sig saa meget af dette Ophold, at hun trods Krigen, der sætter Bom for saa mange Menneskers Virken, har i Sinde at begive sig paa Rejsen sidst i Januar. — Spørger man hende, hvor længe hun bliver borte, saa svarer hun, at hun ikke kommer hjem, før den sidste Hvid af hendes Rejsepenge er brugt.

Frk. Saabye er ikke blot Musiker. Hun dyrker ved Siden af Musikken ogsaa Billedhuggerkunsten; ikke for intet er hun en Broderdatter af den bekendte Billedhugger, Professor Saabye. Fra sin Barndomstid har hun næret en stor Kærlighed til Billedhuggerkunsten; man kunde sige »en ulykkelig Kærlighed«, for saa vidt som hun ikke kom til at følge sit Ønske om at blive uddannet paa dette Omraade i Ungdomstiden.

I de senere Aar har hendes Lyst til ogsaa at arbejde som Billedhugger imidlertid sprængt de Skranker, som tidligere afholdt hende fra at give efter for den, og man har adskillige Gange her i Byen haft Lejlighed til at se Ar-

„Dødens Køresvend“.